

Vårvintersång 421

1. Änkans ende son är död.
Hennes enda tröst och stöd
ligger stelnad på en bår,
medan de till graven går.
2. Blicken skymms av gråt, när hon
ser sin ende, käre son,
men igenom sorgen når
Jesu ord och gensvar får:
3. ”Gråt och sörj ej mera nu,
du skall få långt mer än du
nu kan tro och vänta från
Den, som gav dig man och son.”
4. Utan ord de stannar där.
Jesus står, och de som bär
sätter båren stilla ner,
och de ser hur undret sker.
5. Jesus säger: ”Unge man,
res dig upp!” De ser hur han
vaknar, undrar, reser sig,
frågar: ”Vad har hänt med mig?”
6. Jesus vänder sig nu om
till hans mor och säger: ”Kom,
ta hans hand och tro och se
tecknet Gud dig ville ge.”

7. Herre, våra tankar går
till Maria, när hon står
sörjande vid korsets fot
och tar sonens kropp emot.

8. Mer än du i Nain gav
är för oss din öppna grav.
Här är nya livets ort
och ditt himmelrikes port.

Christian Bram

Lukasevangeliet 7:11–17

Mel. Sv.ps. 562 Herren gav ... eller 444 Mycket folk ...

Alternativ melodi nr 10